

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conplectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0226

LOG Titel: Caput Duodecimum Virgae sanguinae. Accarbaar sasappo. - Twaalfde Hoofdstuk. De bloedroode Roeden

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

CAPUT DUODECIMUM.

Virgæ sanguineæ. Accarbaar sasappo.

Secunda species Accarbarii cinerei sunt *Virgæ sanguineæ*, a præcedenti non multum diversæ quoad substantiam, sed quidem forma, ex multis enim constant flagellis erectis, pedem circiter vel ulnam longis, multis simul collectis instar fasciculi Junco- rum seu scopæ. Quædam vero virgæ simplices sunt, quædam bifidæ vel trifidæ, nullisque lateralibus ramis sibi nexæ. Externe obductæ sunt crusta crassa & rubra, ita ut pro rubro Corallio haberentur, pennam circiter crassæ, ex multis granulis compositæ regulariter & ordine positæ, amuletum referentes aureum, quod *Siri boa* dicitur.

Crusta hæc rubra siccata ipsis adhæret, quæ neque abradenda est, quum fruticulo elegantiam præbet. Interne sunt quasi Junci tenues, ex cinereo Calbahario constantes, glabri, nec friati, cum præcedenti ejusdem substantiæ, sed non digni ut ferventur, quum adeo tenues sunt, nisi inferior trunci pars ultra minimum digitum sit crassa, qui curtus & incurvus est. Hæc planta ampla radícula adglutinata quasi est, seu infixa duris faxis.

Nomen. Latine *Virgæ sanguineæ*, seu *Juncus marinus ruber*, Malaice *Accarbaar sasappo*.

Locus. Raro reperitur, quum profunde in mari locatur, nec facile retibus vel hamis attrahi potest.

Ufus ejus nullus est in re Medica, quum fere nullam habeat substantiam internam, sed tanquam aliquid rarum servatur, atque tamdiu pluviis & foli exponendum est, donec falfedo abfit, & rubra ista crusta rite sit siccata.

Tabula Octuagesima tertia

Virgæ exhibet *sanguineas*, quæ convenire videntur cum illa, quæ Coralloides fruticosa, seu planta marina erectior vocatur a *J. Baub. Tom. 3. pag. 798.* estque forte Titanokeratophyton rubrum *Boerbav. Ind. pag. 8.*

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

Accarbarium Ericæ forma.

Tertia Accarbarii cinerei species reliquas comprehendit species, cum prioribus substantia convenientes, sed foliis & ramulis diversas, unde & non facile ad unam formam referri possunt.

Prima & optima species caudicem emittit tenuem, gracilem, & sinuosum, ad latera multis obtusis & fractis ramulis distinctum. Superius sese dividit in subtilissimos ramulos ac foliola, filamenta & pilos referentia, hic & illic similibus verrucis concreta, forma fragmentorum Flabelli, quædam vero in irregulares lacinias distincta sunt. Cunctaque simul Ericam referunt subtilem. Altitudinem attingit fere sesqui & duorum pedum, externe obductum tenui ac rubra pellicula, interne pallide cinereum & glabrum est instar alius Accarbarii. Caudex ejus fatis firmus est, sed tenues ramuli seu juli quam fragilissimi sunt, ac facile franguntur, si insectantur, duris inponitur parvisque faxis plana radícula quasi adglutinatum.

Nomen. Latine *Accarbarium Ericæ forma*, licet quædam sint species, quarum folia cum Equiseto comparari possunt. Nullum peculiare obtinuit Malaiense nomen, quin vocaretur *Accarbaar caju alus*.

Locus. In placidis maris sinibus invenitur, sed raro integrum cum hamis adducitur. In re Medica nullum habet usum, quin truncus servari possit, si fatis crassus sit, puto enim, eisdem habere virtutes cum alio Accarbario cinereo communes.

TWAALFDE HOOFDSTUK.

De bloedroode Roeden.

DE tweede zoorte van graauw Calbahaar zyn de *Virgæ sanguineæ*, van 't voorgaande niet veel verscbillende in substantie, maar wel in fatsoen, want het bestaat uit veele regte gerten, omtrent een voet of een elle lang, veele by malkander staande gelyk een bondeltje Biezen of een bezem. Zommige enkel, zommige in twee of driën verdeelt, en met geen zydetakken aanmalkander vast. Buiten zyn ze bekleedt met een dikke roode korste, zoo dat men 't voor een rood Koraalgewas zoude aanzien, omtrent een schaft dik, gemaakt van veele korrels, die ordentelyk en in rygen staan, verbeeldende een slag van een goude ketting, die men *Siri boa* noemt.

Deze roode korste droogt daar aan vast, en men moet ze ook niet afschrapen, want zy geeft het struikje zyne fragytheid. Binnen zyn maar dunne biezetjes, van graauw Calbahaar, glad, niet gestreept, met het voorige van een substantie, dog niet bewarens waardig, om dat ze zoo dun zyn, ten ware de onderste stam ruim een pink dik zy, aie dan nog kort en krom is. Dit is gevest of geplakt met een breed worteltje op harde steenen.

Naam. In 't Latyn *Virgæ sanguineæ*, of *Juncus marinus ruber*; in 't Maleits *Accarbaar sasappo*.

Plaats. Het wert weinig gevonden, om dat het wat diep in Zee valt, en met de bobbers en visboeken niet wel uit te halen is.

Gebruik. Het heeft in de Medicyne geen gebruik, om dat 'er geen substantie in is, maar wert tot rariteiten bewaart, moettende zoo lang in regen en zon leggen, tot dat de ziltigheid afgespoelt, en de roode korste te degen daar aan gedroogt is.

De drie en Tagtigste Plaat

Vertoont de *bloedroode Roeden*, welke schynen overeen te komen met de struikagtige Coralloides, ofte die een opgeregte Zeeplant genaamt wert van *J. Baubinus histor. der Planten, Tom. 3. pag. 798.* en is mogelyk de roode Titanokeratophyton van *Boerbaves Index pag. 8.*

DERTIENDE HOOFDSTUK.

Het Accarbaar in de gedaante van Heide.

DE derde zoorte van graauw Calbahaar begrypt alle de andere zoorten, die met de voorgaande wel eene substantie hebben, maar verscbillen in bladeren en takjes, zynde niet wel onder een fatsoen te begrypen.

De eerste en beste zoorte schieft met een dun, rank, en bogtig stammetje op, aan de zyde met veele stompe en afgebroken takken. Boven verdeelt het zig in zeer fyne takjes of blaadjes, gelyk draden of haitjes, hier en daar met diergelyke adertjes t'zamen gegroeit, in gedaante van stukken van wafertjes, dog zommige bangen onordentelyk aan lappen. Immers alle verbeelden ze een subtiële Heide. Zyne boogten is omtrent anderhalve en twee voeten, van buiten bedekt met een dun rood velletje, binnen ligtgraauw, en glad gelyk andere Calbahaar. De stam is redelyk styf, maar de fyne takjes of haitjes zyn zeer bros, breekende ligt af, als men ze buigt. Het staat op kleine harde steenen, met een plat worteltje geplakt.

Naam. In 't Latyn *Accarbarium Ericæ forma*, hoewel men 'er ook vindt, wiens bladeren met het Equisetum kunnen vergeleeken werden. In 't Maleits heeft het geen byzonderen naam, of men moest het *Accarbaar caju alus* noemen.

Plaats. Men vindt het in stille Zeeboezems, en wert met de visboeken zelden geheel opgehaalt. In de Medicyne heeft het geen gebruik, of men moest den stam bewaren als by redelyk dik is, want ik oordeele, dat by dezelve kragten met ander graauw Calbahaar heeft.